

Man har ikke skønnet det muligt at belyse omfanget af bestemmelsen ved hjælp af eksempler.

Et tilfælde, hvor en lønmodtager indenfor et døgn udfører arbejde to steder, i begge tilfælde helt eller nærmest svarende til fuldtidsarbejde, antages ikke at ville rejse særlige problemer. Den sikrede ville formentlig i et sådant tilfælde principielt være berettiget til dagpengenes maksimum, p. t. 636 kr. om ugen, og dette beløb skulle derfor deles mellem de to arbejdsgivere i forhold til størrelsen af de udbetalte lønninger. Der kunne eventuelt opstå en praktisk vanskelighed med at få oplyst lønstørrelsen nogenlunde samtidig fra begge arbejdsgivere, men herom henvises til svaret på spørgsmål 44.

For så vidt angår spørgsmålet om en lønmodtager, der tillige kører lillebil om natten, bemærkes, at lillebilchauffører, efter det der er oplyst over for ministeriet, ikke får løn under fravær på grund af sygdom, hvorfor delingssituationen efter § 25, stk. 2, ikke opstår.

Spørgsmål 47:

Hvor meget vil det koste de selvstændige at sikre sig dagpenge også for de første 5 uger af sygeperioden, jfr. § 26?

Svar:

Når det antages, at de selvstændige har samme sygelighed som lønmodtagerne, skønnes det, at det vil koste en selvstændig ca. 60 kr. månedlig at sikre sig dagpenge på 636 kr. pr. uge i de første 5 uger af sygeperioden. For de lavere satser vil bidragene kunne fastsættes forholdsomt.

Spørgsmål 48:

Under henvisning til svaret på spørgsmål 47 bedes oplyst, på hvilke forhold man støtter den angivne forudsætning, ligesom der ønskes en kort redegørelse for, hvilke beregninger der ligger til grund for det anførte skøn over, at der må betales ca. 60 kr. månedlig i bidrag.

Svar:

Den i svaret på spørgsmål 47 nævnte forudsætning om, at selvstændige har omtrent samme sygelighed som lønmodtagere, bygger på statistiske oplysninger fra Sverige og Norge. I Sverige er sygetallet, der er defineret som antallet af sygedage pr. sikret, af samme størrelsesorden for selvstændige og lønmodtagere. Ifølge statistik fra Oslo Trygdekasse er sygetallet for selvstændige større end sygetallet for lønmodtagere, men det skyldes formentlig, at der i Norge gælder 3 dages karenstid, således at alle de korterevarende tilfælde, hvoraf hovedparten sandsynligvis forekommer hos lønmodtagerne, ikke er medregnet.

Det i svaret på spørgsmål 47 anførte bidrag på 60 kr. månedlig ved højeste beløb på 636 kr. pr. uge er beregnet på følgende måde:

På grundlag af det samlede antal dagpengedage i den gældende lønarbejderordning (ca. 12 mill. dage) og et skøn over forøgelse på grund af karenstidens (ca. 25 pct.) og varighedsbegrænsningens (ca. 12½ pct.) afskaffelse er der foretaget en beregning af det samlede antal dagpengedage for lønarbejderne efter den nye dagpengeordning (ca. 17 mill. dage). Dette er derefter reduceret med en 5 ugers varighedsbegrænsning (ca. 45 pct.) og statens tilskud til de samlede dagpengeudgifter i den frivillige ordning (¼), således at der er opnået et skøn over antallet af dagpengedage (ca. 7 dage) pr. selvstændig ved den frivillige ordning. Med et højeste beløb på 636 kr. pr. uge giver det et bidrag på ca. 60 kr. månedligt.

Som kontrol er bidraget også beregnet ud fra det nuværende bidrag. Dette er i øjeblikket 41 kr. månedligt ved maksimumssats på 67,50 kr. pr. dag i 6 dage pr. uge i en ordning med 1 uges karenstid og ½ års varighedsbegrænsning. Overgangen til reglerne i dagpengeforslaget og et højeste beløb på 636 kr. pr. uge giver et månedligt bidrag på 55 kr.

Da der er tale om et vist underskud ved den nuværende frivillige ordning, anslås bidraget derfor til de ovenfor nævnte 60 kr. månedligt.

Spørgsmål 49:

Hvorledes harmonerer besvarelsen af spørgsmål 47, jfr. spørgsmål 48, hvorefter det vil koste den selvstændige ca. 60 kr. månedlig at sikre sig de frivillige dagpenge, med den i bilag 6 indeholdte oplysning, at der efter 1. april 1972 betales 64 kr. månedlig efter gældende ordning, der indeholder karensdage? Kan det bekræftes, at skønnet i